

W NUMERZE:

- Wielkopostne zamyślenia
- Rok św. brata Alberta
- Bale karnawałowe
- Wydarzenia i kalendarium parafialne
- Zapowiedzi pielgrzymek
- 100.-lecie objawień w Fatimie
- Porządek nabożeństw w Święta

ROK XL
Hamburg 2017
nr 1/409

JAM JEST
ZMARTWYCHWSTANIE
I ŻYCIE

J 11, 25

- 3 Wielkopostne zamyślenia.
- 5 Sakrament bierzmowania.
- 6 "Być dobrym jak chleb..." - trwa Rok św. Brata Alberta.
- 8 Spotkanie Polonii w Konsulacie RP w Hamburgu.
- 9 Pokaz filmu „Smoleńsk” w Hamburgu.
- 10 Spotkanie opłatkowe Domowego Kościoła.
- 11 Jasełka w wykonaniu dzieci przedszkolnych.
- 12 Bale karnawałowe.
- 13 Spotkanie opłatkowe Żywej Róży.
- 15 Spotkanie opłatkowe Ruchu Rodzin Szentsztackich.
- 16 "Miłość małżeńska może być piękna" - kurs przedmałżeński.
- 17 W trosce o uzależnionych.
- 19 Sylwetka organisty w naszej Misji.
- 20 Nowy biskup pomocniczy w Hamburgu.
- 21 Kleryk z naszej Misji w Pelplinie.
- 22 Postawy i gesty w liturgii.
- 24 Kalendarium naszej Misji.
- 26 Kącik dla dzieci.
- 27 Narciarskie szaleństwo w Alpach.
- 29 Kościół Domowy w Alpach.
- 31 Kleryk z naszej Misji w Hamburgskim Seminarium.
- 32 100.-lecie objawień w Fatimie.
- 35 Porządek nabożeństw świątecznych i święconka.

Wydawca:

**Polska Misja Katolicka w Hamburgu,
Gr. Freiheit 41, 22767 Hamburg,
e-mail: biuro@pmk-hamburg.de
www.pmk-hamburg.de**

Redaguje zespół: ks. dr Jacek Bystron,
ks. Robert Kierbic, dr Henryk Koszałka,
s. Marta Krzych, Marlena Mallek, s. Janina
Stoma, ks. dr Arkadiusz Liberski.
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania
przesyłanych tekstów.

Skład, łamanie tekstu i projekt graficzny:
ks. Tomasz Szcześniak (szczesniak@chojnice24.pl)

Drodzy Parafianie Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu!

P przed nami wyjątkowy czas - Wielki Tydzień. Głębokie przeżycie i zrozumienie Wielkiego Tygodnia pozwalają odkryć sens życia, odzyskać nadzieję i wiarę. Same Święta Wielkanocne, bez prawdziwego przeżycia poprzedzających je dni, nie staną się dla nas czasem przejścia ze śmierci do życia, nie zrozumiemy wielkiej Miłości Boga do każdego z nas. Wiele rodzin polskich przeżywa Święta Wielkanocne, zubożając ich treść. W Wielkim Tygodniu robi się porządk i zakupy - jest to jeden z koszarniejszych i najbardziej zaganianych tygodni w roku, często brak czasu i sił nawet na pójście do kościoła w Wielki Czwartek i w Wielki Piątek. Nie pozwólmy, by tak stało się w naszych rodzinach.

M myślę, że każdy z nas potrzebuje chwili zatrzymania się przy Chrystusie w wieczniku w Wielki Czwartek, aby dostrzec wartość eucharystii, w której tak często możemy uczestniczyć. Wielki Piątek to cisza, medytacja i adoracja krzyża. To w tym dniu uczymy się tak naprawdę miłości, która nie wycofuje się nawet wtedy, kiedy pojawiają się przeciwności oraz trudy. Wielka Sobota to dzień Wigilii Paschalnej, dzień radości ze zbliżającego się zmartwychwstania. Jeśli przez te kilka dni pozwolimy się Chrystusowi prowadzić, to ta radość wielkanocnego poranka też w nas wybuchnie. Będzie to radość ze zmartwychwstania, z tego, że i w nas Chrystus pokonał grzech i śmierć. Dlatego zapraszam Was wszystkich do czynnego udziału w Triduum Paschalnym w naszej Misji.

Życzę wszystkim w imieniu księży pracujących w Misji, Sióstr zakonnych i pracowników, tej radości zmartwychwstania, abyśmy naprawdę uwierzyli w to, że także w naszych sercach Chrystus pokonał grzech, że jesteśmy wolni. Żebyśmy uwierzyli, że będąc Dziećmi Bożymi, możemy być szczęśliwi i zbawieni na wieki. **Błogosławionych świat!**

ks. kan. Jacek Bystron

WIELKOPOSTNE ZAMYŚLENIA

*W świetle niepewnym budzi się nowy poranek
na progu czasu, Twoja obecność zamglona
Wejź!*

*Już nie śpi me serce w miłości ospalej
opowiem Ci sen!
sen duszy strudzonej...*

Wielki Post to czas duchowego przebudzenia! „Wstańcie chodźmy” - mówi Jezus do swych załęknionych, pogrążonych we śnie, nieświadomych powagi chwili apostołów w Ogrodzie Oliwnym. W tym wyjątkowym czasie Bóg zachęca i zaprasza nas, byśmy pomyśleli nie tyle o sobie, co nad sobą. Wniknęli w tajemnice podstawowe, ostateczne, najważniejsze: przemijania, śmierci i życia wiecznego. Byśmy zrozumieli, że życie jest jak delikatne i kruche źdźbło trawy targane chłodnym wiatru powiewem; ulotne, nieuchronnie zmierzające do swego kresu, jak ziarenka piasku przesypującego się w szklanej klepsydrze; że pora już spóźniona,

a każda podróż jest pierwsza i ostatnia zarazem; wszystko, co nieśmiertelne musi umrzeć; i tylko Bóg ma moc pokonać ościę śmierci, obdarzyć nas życiem prawdziwym.

Tak już jest, że rwący strumień zapomnienia porywa dni, lata i ludzi. Niesie ze sobą coraz dalej i dalej... Muszą przeminąć figury myśli znikomej i cienie ulotne, obrazy fałszywe, aby prawda o nas ukazała się w pełni, do końca. Bogu należy zaufać: nie być pierwszym sprawiedliwym; nie budować pomników pełnych podziwu i własnej miłości; nie ufać drodze prostej, wygodnej, wiodącej w nieznanne; nie kochać człowieka bardziej niż Jego. Zawierzyć: bez

zbędnej ciekawości i pytań niemających końca; bez lęku rodzącego zjawy nieistniejące i niepewności, w której spokój duszy umiera; bez nienawiści do tych, co krzywdzą; bez przywiązania do rzeczy znikomych; bez własnych pomysłów; bez grzechu ... wbrew sobie.

Bóg ofiaruje nam czas wielkopostny - zbawczy *Kairos* - byśmy w samotności skruszonego serca odnaleźli (zagubiony w strumieniu zwykłych, codziennych spraw) wewnętrzny pokój. Dziecięcą radość i ufność w Jego przebaczenie, czułą obecność i troskę. By się zatrzymać, odpocząć, niejako począć się od nowa z pierwotnego chaosu naszych zwątpień, trosk doczesnych, lęków i niepokoju. Ujrzeć ślady bosych stóp na twardej kamiennej posadzce i odczytać swoje imię zapisane w kamieniu. Nauczyć modlić się modlitwą skruszonego celnika, zapłakać łzami Marii Magdaleny, otulić kogoś chustą Weroniki. Usłyszeć pieśń strudzonego wędrowca: o dalekich krainach i tęsknocie za domem rodzinnym. Wyjść na pustynię, w sam środek walczących żywiołów: życia i śmierci, światła i ciemności, ognia i wody. Przyjść tu samemu, osobno - to miejsce święte, przemawiające do ducha, gdzie sens słów nie według ludzkiej, lecz Bożej myśli spisano - i w milczeniu wsłuchać się w Słowo jedyne, odwieczne, konsekrowane wieczną treścią, złożone na samym dnie ludzkiego sumienia. „*Bóg mówi do Ciebie: «Posłuchaj!», co stanowi zachętę do wewnętrznego uciszenia się po to, by usłyszeć głos Jego samego. Jak bardzo uciszyli się umarli. Jak wielka jest godność zmarłego, który przestał mówić, zamilknął na wieki. On słyszy już tylko głos Boga*” - pisze ks. J. Twardowski.

Wielki Post to przeniknięta światłem Bożego miłosierdzia, przestrzeń nawrócenia, pokuty - czas bolesnego przycinania gałęzi - pokornej cichej i szczerzej modlitwy. To wysiłek prostowania zawitych i krętych dróg, prowadzących niejednokrotnie na niebezpieczne bezdroża - jak ujmuje to prorok Izajasz. Niekiedy trudnych dalekich powrotów. Czas szczególnej łaski, Bożej obecności. Otwartych ojcowskich, ciepłych i wiernie czekających dłoni. To On, Bóg - wszechmocny i nieskończony w swej miłości - sprawia, że dusze odzyskują blask pierwotnej świętości, pustynia staje się życiodajnym ogrodem, a na skałach rozkwitają kwiaty.

To również czas cierpienia. Rozważania nieludzkiej i okrutnej męki Chrystusa, który przyjmując ją w milczeniu, w pełnym oddaniu się woli Ojca, uczy nas godnie i z wiarą przewycięzać codzienne upadki, trudności, krzywdy i zwątpienia. Czas kontemplacji krzyża, drzewa, na którym Chrystus pokonał śmierć i przywrócił nam życie. Świętego znaku zwycięskiej walki samego Boga nad ludzką słabością, grzechem, naszym odwiecznym wrogiem szatanem. To noc samotności, zdrady i twogi, . To tu rozumiemy w pełni, że w obecności Boga można nie tylko odpocząć, ale i wyplakać się. „*Wielki Post - pisze kapłan poeta - jest czasem próby. Tu objawia się - kiedyś po raz pierwszy, później co roku - twarda prawda o konieczności wzięcia na siebie krzyża, jeśli chce się naprawdę iść za Jezusem. Czas liturgiczny smugą ciemnego fioletu wskazuje, że zaczyna się tu coś ważnego i poważnego: czas wewnętrznosci, czas pokuty. Zaczyna dojrzewać zbrodnia. (...) Jezus podąża naprzeciw swojemu losowi, o którym wie tylko On i Ojciec*” (ks. J. St. Pasierb).

Wielki Post - duchowe przebudzenie, gdzie pierwsze skruszone spojrzenie nawracającego się człowieka, spotyka się z Tym, który patrzy na nas zawsze z niepojętą i nieskończoną miłością. We wnętrzu wielkopostnego misterium - gdzieś w najgłębszych zakamarkach nawracającego się serca, w zawiłym labiryncie ludzkiej duszy - rodzi się nienazwana tęsknota, ona jest tu nieśmiertelna. Boga można kochać tęsknotą ludzkiego serca. On niewidzialny a tak bliski, niepostrzeżenie, delikatnie dotyka nas tchnieniem swej świętej obecności, nasycia radością i pokojem. Pozwala się poznać tym, którzy Go wytrwale i wiernie szukają, ufają Mu i kroczą Jego drogami. Objawia, czym jest prawdziwa miłość. Ona rodzi się tam, gdzie Bóg jeszcze raz pragnie z nami, na nowo stwarzać świat z nicości, gdzie milczenie staje się niewypowiedzianym słowem - modlitwą serca. Miłość wzrasta powoli, dojrzewa „pomiędzy”, ma duszę niewinnego dziecka - czystą i nieskalaną, przejrzystą jak kryształ. Zabija ją pierwszy grzech; pierwsze fałszywe słowo; uśmiech na pozór serdeczny a taki sztuczny, od niechcenia; uścisk dłoni - silny -

lecz na pokaz; pierwszy rzucony kamień.

Miłość wielkopostna, miłość odkryta na nowo: nowonarodzona na klęczkach przy kracie konfesjonatu, w odcieniach fioletu, w koronę cierniową wpleciona, matczynymi łzami obmyta, rozpięta na belce, przybita gwoźdźmi jak pieczęć, teraz i na wieki. Wołanie Boga i cicha odpowiedź:

Wołałeś mnie?

*położ na mych ustach kamień milczenia
na sercu pieczęć palącą
wyprowadź na pustynię spragnioną
zamknij w grocie ciemnej i zimnej
przebij me ręce splamione marnością
postaw na skale wysoko
przeprowadź przez ogień i wodę
zgaś oczu mych błękit
skrusz pychy posąg dostoyny
pozostaw w otchłani głębokiej*

*abym mógł odpowiedzieć
oto jestem!*

ks. Arkadiusz Liberski

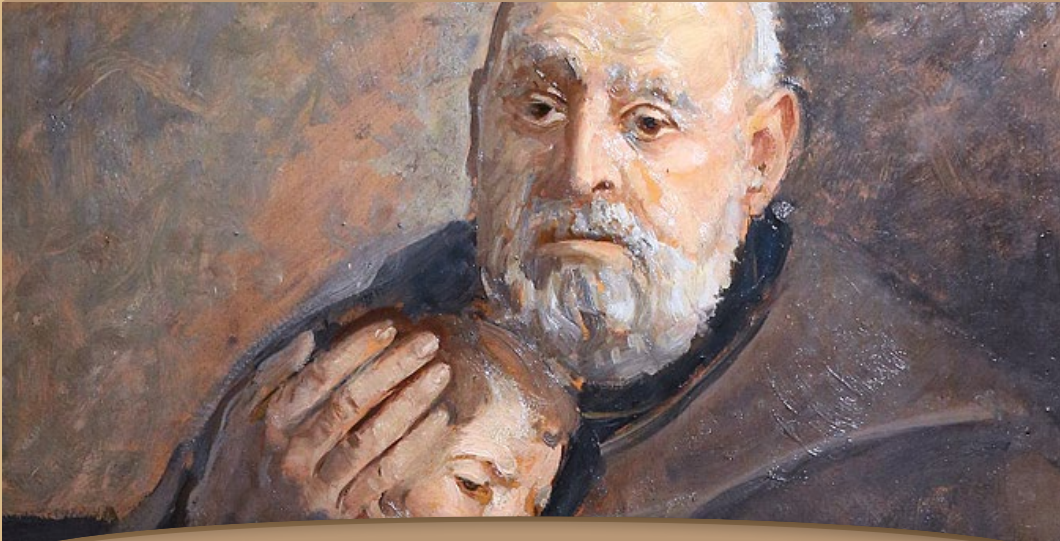
SAKRAMENT BIERZMOWANIA

Bierzmowanie jest kolejnym spośród sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego.

Nazwa sakramentu pochodzi od łacińskiego słowa *confirmatio*, które oznacza potwierdzenie. Etymologia polskiego słowa pochodzi od staropolskiego słowa *bierzmo*, które oznacza belkę podtrzymującą strop domu. Sakrament bierzmowania jest więc sakramentem umacniającym i podtrzymującym życie w wierze.

Bierzmowanie w naszej Misji odbędzie się w sobotę 6 maja 2017 r. o godz. 17.00 w kościele św. Eryka (HH-Rothenburgsort, Marckmannstr. 40).

Szafarzem sakramentu będzie J. E. Ks. Bp dr hab. Wiesław Śmigiel z Pelplina.

"BYĆ DOBRYM JAK CHLEB..." - TRWA ROK ŚW. BRATA ALBERTA

Rok 2017 ogłoszony został, zarówno przez Sejm RP jak i Episkopat Polski, Rokiem Brata Alberta. Rozpoczął się on w Boże Narodzenie, 25 grudnia 2016 r. i potrwa do następnych świąt Bożego Narodzenia. Będzie to doskonała okazja do odkrycia na nowo charyzmatu apostoła ubogich.

Kim był brat Albert ?

Św. brat Albert Chmielowski - Adam Bernard Hilary Chmielowski - urodził się 20 sierpnia 1845 r. w Igołomi koło Krakowa. Był najstarszym z trójki dzieci Wojciecha i Józefy. Jako osiemnastoletni student Szkoły Rolniczo-Leśnej w Puławach brał udział w powstaniu styczniowym. W przegranej bitwie pod Mełchowem został ranny, w wyniku czego amputowano mu nogę. Po wydostaniu się z niewoli, wyjechał do Francji.

W 1864 r. rozpoczął studia malarskie w Paryżu. Po amnestii w 1865 r. przyjechał do Warszawy, gdzie również studiował malarstwo, które później kontynuował w Gandawie i w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium (1869-1874).

Po powrocie do kraju w 1874 r. tworzył dzieła, w których coraz częściej pojawiała się tematyka religijna. Malarstwo Chmielowskiego charakteryzowało się prostotą środków, naturalnością i nastrojowością. Oprócz tematyki religijnej malował również realistyczne obrazy. W latach 80-tych powstał jego słynny obraz "Ecce Homo".

Adam Chmielowski wstąpił do jezuitów, jednak po pół roku opuścił nowicjat i wyjechał na Podole do swojego brata Stanisława. Tam związał się z tercjarzami św. Franciszka i prowadził pracę apostołską wśród ludności wiejskiej. W 1884 r. wrócił do Krakowa, gdzie poświęcił się służbie bezdomnym i opuszczonym.

W 1887 r. za zgodą kard. Albina Dunajewskiego przywdział habit, a rok później złożył śluby zakonne, przyjmując imię Albert i dając początek nowej rodzinie zakonnej. Założył zgromadzenia: Braci Albertynów (1888 r.) i Sióstr Albertynek (1891 r.), które oparte zostały na regule św. Franciszka z Asyżu.

Brat Albert zajmował się biednymi i bezdomnymi. Ogrzewalnie miejskie dla bezdomnych przemieniał w przytuliska. Nie dysponując środkami materialnymi kwestował na utrzymanie ubogich. Oddając się z biegiem czasu coraz pełniej posłudze ubogim rezygnował stopniowo z malowania obrazów. Służbę na rzecz bezdomnych i nędzarzy uważał za formę kultu Męki Pańskiej.

Zakładał domy dla sierot, kalek, starców i nieuleczalnie chorych. Pomagał bezrobotnym organizując dla nich pracę. Słynne są słowa Brata Alberta, że "trzeba

każdemu dać jeść, bezdomnemu miejsce, a nagiemu odzież, bez dachu i kawałka chleba może on już tylko kraść albo żebrać dla utrzymania życia".

Schorowany brat Albert, "brat opuchlaków" - jak go nazywano, zmarł 25 grudnia 1916 r. w Krakowie. W 1938 r. prezydent Polski Ignacy Mościcki nadał mu pośmiertnie Wielką Wstęgę Orderu Polonia Restituta za wybitne zasługi w działalności niepodległościowej i na polu pracy społecznej.

Wyniesienia Brata Alberta do chwały ołtarzy, zarówno beatyfikacji (1983 r. w Krakowie), jak i kanonizacji (12 listopada 1989 r. w Rzymie) dokonał papież Jan Paweł II. Relikwie Świętego znajdują się w Sanktuarium Świętego Brata Alberta Ecce Homo w Krakowie.

WYBRANE MYŚLI ŚW. BRATA ALBERTA

- *Po co się niepokoić, wszak Bóg w nas, a my w Nim, a poza tym wszystko takie mało znaczące.*
- *Jaka modlitwa, taka doskonałość, jaka modlitwa, taki cały dzień. Na darmo usiłujemy postąpić przez inne środki, inne praktyki, inną drogą. Modlitwa jest warunkiem nawracania dusz. Bez modlitwy niepodobna wytrwać w powołaniu.*
- *Zbyttnia zapobiegliwość to rzecz niestosowna, lepiej Zdrowaś Maryjo zmówić na tę intencję.*
- *Jak czego brakuje, to proś i poleć to Panu Jezusowi i bądź spokojnym, że On wszystkiemu zaradzi.*
- *Nikt nie idzie sam do nieba. Rozbić naczynie, zapach się rozejdzie. Nie tylko będziemy Boga kochać, ale inni Go przez nas pokochają. A to jest coś.*
- Nie dlatego pragnę zbawienia, żeby być zbawionym, ale żeby się wykonał plan Boski.*
- *Zniechęcać się to znaczy Panu Jezusowi nie ufać i zrobić Mu przykrość.*
- *Bez miłości grosz jest szorstki, strawa podana niesmaczna, opieka najlepsza niemiła.*
- *Gdy Pan Jezus daje krzyżyk, trzeba przyjąć i podziękować za to, bo to wszystko jest z miłości Pana Jezusa dla duszy.*
- *Powinno się być dobrym jak chleb. Powinno się być jak chleb, który dla wszystkich leży na stole, z którego każdy może kęs dla siebie ukroić i nakarmić się, jeśli jest głodny.*

SPOTKANIE POLONII W KONSULACIE RP W HAMBURGU

Dnia 7 grudnia br. w Rezydencji Konsula Generalnego RP w Hamburgu odbyło się spotkanie Polonii z panem Witoldem Waszczykowskiem, Ministrem Spraw Zagranicznych RP, który przy okazji wizyty związanej ze szczytem OBWE w Hamburgu zechciał zaszczyścić swą obecnością zaproszonych gości na tradycyjne spotkanie opłatkowe.

Warto nadmienić, że szczyt OBWE stał się również okazją do wizyty w naszej Misji nuncjusza apostolskiego w Niemczech **J. E. Abpa Nikola Eterović**, który 8 grudnia odprawił w kościele św. Józefa mszę św. i przyjął zaproszenie na śniadanie do domu parafialnego.

Przestawiciele środowisk polonijnych oraz osoby aktywnie działające i wspierające Polaków w hamburskim okręgu konsularnym przybyli na spotkanie opłatkowe do nadłabskiej metropolii z kilku miast - od Kilonii po Getyngę.

Na początku pan Konsul **Piotr Golema**, kierownik Konsulatu Generalnego RP przywitał dostojnego gościa i uczestników spotkania. Następnie miało miejsce wystąpienie Pana Ministra.

Ks. prał. Stanisław Budyń - rektor Polskiej Misji Katolickiej w Niemczech podziękował Panu Ministrowi za wystąpienie oraz życzył pokoju, który jest bardzo potrzebny w tych niespokojnych czasach, a obecnym na sali złożył życzenia z okazji nadchodzących Świąt Bożego Narodzenia.

Po części oficjalnej proboszcz naszej Misji **ks. kan. dr Jacek Bystron** poświęcił opłatki, a uczestnicy spotkania razem zaśpiewali kolędę „*Bóg się rodzi*”. Wspólne kolędowanie, które poprowadził **ks. kan. Tadeusz Kluba**, stworzyło świąteczną atmosferę, a goście składali sobie nawzajem życzenia świąteczne, łamiąc się opłatkiem. Na koniec wszyscy mogli spróbować tradycyjnych potraw wigilijnych.

G.K.

POKAZ FILMU „SMOLEŃSK” W HAMBURGU

W niedzielę 5 lutego 2017 r. w kinie *Metropolis-w centrum Hamburga* - odbyła się projekcja filmu „Smoleńsk” w reżyserii Antoniego Krauzego. Projekcja została zorganizowana przez Konsulat Generalny RP w Hamburgu.

P przed rozpoczęciem seansu filmowego Kierownik Konsulatu Generalnego RP Pan Konsul Piotr Golema powitał serdecznie wszystkich przybyłych widzów na film „Smoleńsk” i stwierdził, iż film jest artystyczną próbą znalezienia odpowiedzi przynajmniej na niektóre uporczywe pytania na temat tego, co się wydarzyło 10 kwietnia 2010 roku.

Wynika to z potrzeby dojścia do prawdy o tych tragicznych wydarzeniach. Katastrofa smoleńska to jedna z największych tragedii w historii naszego kraju. Zgromadzona licznie publiczność polska i niemiecka w skupieniu i powadze obejrzała projekcję filmową. Na koniec film nagrodzono brawami.

Kolejną projekcją filmu „Smoleńsk” zorganizował w Hamburgu - dnia 19 lutego 2017 r. - Klub Gazety Polskiej II i Księgarnia Gazety Polskiej w Hamburgu. Seans filmowy odbył się na sali parafialnej przy kościele pw. Mariä-Himmelfahrt (Hamburg-Rahlstedt). Po projekcji można było nabyć film na płycie DVD.

W MINIONYM CZASIE NA MIEJSCE WIECZNEGO ODPOCZYWANIA ODPROWADZILIŚMY:

+ Stanisław Rzoska; + Mariusz Ambroz; + Różanna Szarkozy; + Irena Dowbór; + Regina Witt;
+ Grażyna Jaskulski; + Danuta Tolksdorf; + Heinrich Oczadly; + Bernadetta Juszkiwicz; + Ewa Soczówka.

DOBRY JEZU, A NASZ PANIE, DAJ IM WIECZNE SPOCZYWANIE.

SPOTKANIE OPŁATKOWE DOMOWEGO KOŚCIOŁA

Tegoroczne spotkanie opłatkowe rodzin Domowego Kościoła odbyło się w sobotę 21 stycznia. Rozpoczęliśmy je Mszą św. pod przewodnictwem naszego opiekuna ks. Roberta w kościele św. Teresy na Altonie. Po Mszy św. udaliśmy się do sali gimnastycznej, należącej do "Katholische Schule Altona", na ucztę dla ciała i duszy.

Po spożytym wspólnym posiłku, dorośli zostali zaproszeni do wysłuchania konferencji poprowadzonej przez naszych gości, którzy przybyli do nas z Hanoweru. Para odpowiedzialna za Domowy Kościół w Polskiej Misji Katolickiej w Hanowerze: **Maria i Edward Zander** podzielili się z nami swoim doświadczeniem bycia w Domowym Kościele; o tym, co oznacza dla ich życia małżeńskiego i rodzinnego wzrastanie duchowe we wspólnotę. Przypomnieli nam - członkom Domowego

Kościółu o tym, jak ważna jest wspólna modlitwa małżeńska, coroczne rekolekcje formacyjne, ale nade wszystko budowanie jedności małżeńskiej i dawanie dzieciom swoim codziennym życiem świadectwa wzajemnej miłości między małżonkami. Mówili o radościach i trudnościach, jakie przeżywa ich wspólnota hanowerska.

W tym samym czasie nasza młodsza i starsza młodzież miała możliwość uczestniczenia w spotkaniu na temat: „Jak prowadzić rozmowę z Bogiem?” pod przewodnictwem **Małgorzaty i Dominika Miczko** – małżeństwa, również z Domowego Kościoła w Hanowerze, zajmującego się grupą Dzieci Bożych w tamtejszej Misji. Młodsze dzieci mogły beztrudno bawić się w tym czasie pod opieką Marty i Beaty.

Kolejnym punktem naszego programu były jasełka przygotowane przez wszystkie kręgi Domowego Kościoła. Rodziny z poszczególnych kręgów

miały za zadanie przedstawić jeden z fragmentów historii o Bożym Narodzeniu i tak powstał mały „festiwal przeróżnych miniform teatralnych” tematycznie skupionych wokół narodzin Pana Jezusa.

Na zakończenie podzieliliśmy się Oplątkiem i zostaliśmy pobłogosławieni przez ks. Roberta. Za obecność podczas

naszego Oplątkowego Dnia Wspólnoty serdecznie dziękujemy naszym gościom z Hanoweru, proboszczowi naszej Misji ks. kan. Jackowi Bystronowi oraz naszemu ks. Robertowi, jak i całej wspólnotcie, bez której to spotkanie nie mogłoby się odbyć.

Anna i Jacek Zieliński

JASEŁKA W WYKONANIU DZIECI PRZEDSZKOLNYCH

Wkościele św. Józefa nie ma już choinki i nie ma już żłóbka. Wszystko mówi, że zaczął się czas zwykły. Ale jeszcze niedawno słyhać było śpiew kolęd, a nasze przedszkolne dzieci wystąpiły w Jasełkach, dzięki temu znowu znaleźliśmy się w Betlejem.

Zabrzmiała melodia kolędy „Cicha Noc” i Maryja z Józefem przynieśli Dzieciątka do żłóbka. Aniołowie, Pasterze i Królowie wywiązali się pięknie ze swoich ról. Na koniec Matka Boża i Józef zapytali: „Kto jeszcze przyjdzie do Dzieciątka Świętego?”

Odpowiedział pasterz: „Pójdzie tam każdy, kto jest dobry i komu smutno jest na tym świecie.... - pójdzie tam każdy, by popatrzeć na Boże Dziecię na Jego żłódek ciasny - pójdzie i uklęknie i wraz z Aniołami zaśpiewa kolędę”... Dwuletnia Emilka dodała: „do Dzieciątka Bożego przyjdą kochające dzieci”.

Tradycyjnie już po Mszy św. i występach wszyscy udali się do salki parafialnej, gdzie czekały pyszne smakołyki przygotowane przez rodziców. Czas upływał w miłej atmosferze. Aktorom należą się gromkie brawa a rodzicom wdzięczność.

s. Janina

BALE KARNAWAŁOWE

***Był czas przygotowań, był czas
Boczekowania aż w końcu nadszedł
czas zabawy sylwestrowej! W
wypełnionej po brzegi sali przy St.
Ansgar Schule odbył się nasz doroczny
bal sylwestrowy.***

Bawiliśmy się przy muzyce serwowanej przez DJ "Adamo" ze Szczecina, jedząc tradycyjne potrawy kuchni polskiej. Organizując to wydarzenie zamknęliśmy stary rok 2016 kolejnym sukcesem. Znakomita większość - by nie powiedzieć, że wszyscy goście - opuszczali nasz uśmiechem natwarzy.

Wsobotę 25 lutego br. odbył się na dużej sali w St. Ansgar-Schule ostatni w tym roku bal karnawałowy zorganizowany z myślą o naszych parafianach. Jak przystało na „ostatkowy bal”, wśród gości wielu było takich, którzy przywdziali ciekawe stroje karnawałowe, były księżniczki, pielęgniarci,

mnisi, policjantki, piraci, Teletubisie...i wiele innych barwnych postaci...

Wyśmienita zabawa z tańcem, muzyką serwowaną przez DJ „Dana”, w szampańskim nastroju trwała do późnych godzin nocnych. Organizatorzy balu zadbali o piękny wystrój sali, co wprowadzało miłą, radosną atmosferę. Serwowano potrawy polskiej kuchni, gorące posiłki, napoje, zimny bufet, przystawki....

Należą się duże słowa uznania dla bawiących się i dla organizatorów balów oraz wszystkich, którzy włączyli się w ich przygotowanie. Udane zabawy parafialne to zasługa, przede wszystkim, bardzo zaangażowanej w dzieło pani Barbary i osób wspomagających ją, które zbudowały już zgrany zespół. Organizatorom zabaw należą się wielkie podziękowania za trud włożony w ich przygotowanie. Dziękujemy!

SPOTKANIE OPŁATKOWE ŻYWEJ RÓŻY

Jak co roku o tej porze, i z radością i w pokorze
Przyszlśmy na nasze spotkanie, na opłatka przełamanie
Grupa przyszła bardzo duża, toż to przecież Różańcowa Róża!

*To tłum ludzi na różańcu się modlący, przy Polskiej Misji w Hamburgu trwający
 Każdy z nas modli się indywidualnie, ale w duchowej łączności z grupą i lojalnie
 Modlimy się codziennie dziesiątką Różańca Świętego, zanosząc intencje przed tron Ojca
 Niebieskiego*

*A, że ojciec z natury groźniejszy od mamy jest, to prosimy Maryję o ten wielki gest,
 Niech ona tak jak kochająca mama, i Ojca i Syna udobrucha sama,
 Bo jak Maryja się za nami wstawiać będzie, to dopiero wtedy odczuwamy, że Bóg jest wszędzie*

*No więc modlą się Polacy w Hamburgu wytrwale, na różańcu modlą się, ale ale...
 A Ty siostrzo, drogi bracie, czy różańce w domu macie?
 Czy modlisz się z ufnością? Czy już tylko tak z ledwością?*

*Nie bój się! Nie lękaj! Na kolana oba klękaj
 Byle pobożnie i w wierze, resztę przeczytasz sobie na papierze
 „Niemodne to” – rzekniesz – „i za trudne, a do tego takie nudne!”
 Hiacynta nawet czytać nie umiała, ale Pięknej Pani się słuchała
 I tak jak Pani przykazała, codziennie różaniec odmawiała*

*To modlitwa, a nie na Spielkonsole granie. To wołanie, to błaganie!
To nie jest hoolywodzki film, więc już nie rób takich min!
Nagroda czeka Cię w niebie, więc nie żyj już tylko o chlebie*

*Zapytasz – „Czy to coś kosztuje?” Nic nie kosztuje, jak człowiek człowieka miłuje!
Złóżysz dar serca, w kwocie euro dwanaście
Dzięki Twojej hojności, możemy wspierać dzieła miłości*

*Bo jak misjonarze różni do Misji przyjeżdżają, to zawsze od nas 100 euro do kieszeni dostają
W zeszłym roku nawet, kręcenie filmu wsparliśmy, bo film o różańcu za ważny uznaliśmy
Że „babcie różańcowe”? Że modlą się „mochery”? Tak gadają tylko sknery!*

*Siostra Katarzyna coraz młodszych do Wspólnoty Różańca werbuje
A każda z zelatorek jej tylko wtóruje
Zadzwoń do siostry, numer znajdziesz we „Wspólnocie Wiary”
Pamiętaj przy tym, że Różaniec to wartość innej miary*

*Twój smartphone się zepsuje, whatsapp odejdzie w zapomnienie
Pozostanie tylko jedno – wieczność jak marzenie
Na jaką wieczność tutaj sobie zapracujesz, taką po drugiej stronie otrzymujesz
I żebyś później w godzinie śmierci łez nie wylewał,
Że ci grzech na Reeperbahn'ie oczy i rozum przyćmiewał
I że nawet nie zauważyłeś, jak się na dno stoczyłeś
Maryja przez różaniec na dystans od grzechu trzymać Cię będzie
Uwierz w to prośbę, takie było przecież jej orędzie!
Zrób postanowienie w nowym, już 2017 roku
Przyłącz się do nas, a wyjdiesz z grzechów mroku!*

Sylvia Salahi Jafari, róża VIII p.w. św. Matki Teresy z Kalkuty

ODPUST KU CZCI PATRONKI NASZEJ MISJI

Patronalne święto naszej Misji - Najświętszej Maryji Panny Królowej Polski, dzień szczególnej łaski dla naszej wspólnoty - przypada w tym roku w środę 3 maja. Ponieważ jest to w Hamburgu dzień roboczy, w związku z tym liturgiczne obchody uroczystości zostaną przeniesione na niedzielę 7 maja.

Uroczystą sumę odpustową o godz. 11.00 w tym dniu będzie celebrował
Ks. Kanonik Henryk Kuczera - wieloletni Proboszcz PMK w Lubece.

Już dzisiaj bardzo serdecznie zapraszamy naszych Parafian do wspólnego udziału w patronalnym święcie naszej Misji.

SPOTKANIE OPŁATKOWE RUCHU RODZIN SZENSZTACKICH

Spotkanie opłatkowe miało miejsce w środowy wieczór 18 stycznia, w comiesięczny Dzień Przymierza Ruchu Szensztackiego. Rozpoczęło się ono uroczystą mszą św. w kościele św. Józefa (HH-Altona).

Wniew modliliśmy się o beatyfikację sługi Bożego o. Józefa Kentenicha, s. Emilii, w intencji wszystkich rodzin – szczególnie tych z naszej Misji – które nawiedza w swoim obrazie Matka Boża z Schönstatt oraz we własnych, bliskich naszemu sercu i wiadomych Bogu intencjach. Wszystkie te sprawy, nas

samych i naszych najbliższych, zawieraliśmy Dobremu Bogu poprzez wstawiennictwo i opiekę naszej Najlepszej Matki Maryi.

Po liturgii zgromadziliśmy się w sali parafialnej na wspólnym opłatku. W spotkaniu uczestniczyło liczne grono czcicieli Matki Bożej z Schönstatt z Hamburga, Pinnebergu, Harburga i Neugraben. Był to czas pełen dobroci i rodzinnego ciepła, spędzony przy wspólnym stole. Czas duchowej radości, składania sobie życzeń, śpiewania kolęd, serdecznej modlitwy, spotkania z Bogiem, Jego Matką i drugim człowiekiem.

Uczestnicy

SZUKAJ PMK W HAMBURGU NA FACEBOOKU

<https://www.facebook.com/polskamisjahamburg>

facebook®

"MIŁOŚĆ MAŁŻEŃSKA MOŻE BYĆ PIĘKNA" - KURS PRZEDMAŁŻENSKI

W dniach od 20 do 24 lutego 2017 r. odbył się w naszej Misji długo zapowiadany kurs przedmałżeński wraz z naukami przedślubnymi, przygotowujący młode osoby do zawarcia sakramentalnego związku małżeńskiego. W codziennych spotkaniach, które odbywały się wieczorową porą, wzięło udział około 170 osób.

Po raz kolejny gościliśmy w Misji Pana dr. hab. Mieczysława Guzewicza, członka Rady ds. Rodziny przy Episkopacie Polski, który przez kilka kolejnych wieczorów głosił interesujące konferencje dla narzeczonych oscylujące wokół głównego zagadnienia: „Miłość małżeńska może być piękna. Recepta na szczęście w małżeństwie”. Katechezę dla zebranych wygłosił również ks. kan. dr Jacek Bystron - proboszcz naszej Misji oraz ks. Robert Kierbic - wikariusz. Kurs zakończył się rozdaniem dyplomów uczestnictwa.

W TROSCE O UZALEŻNIONYCH

W niedzielę 26.02.2017 r. gościliśmy w naszej Misji dra Bohdana Tadeusza Woronowicza - psychiatrę, specjalistę terapii uzależnień, który podzielił się z zebranymi na sali parafialnej swoją wiedzą na temat różnych uzależnień i współuzależnień.

Pan doktor opowiadał o problemach dzieci i młodzieży, które często uzależniają się od laptopów, telefonów komórkowych i różnych gier komputerowych oraz na temat zagrożeń wynikających z kompulsywnych zachowań i przyjmowania substancji psychoaktywnych. Prelegent pokrótce omówił poszczególne tematy, a następnie odpowiadał na liczne pytania słuchaczy, zatroskanych o los najbliższych.

oto jedno z ważnych pytań zadanych przez rodziców: jak się zachowywać i co robić, żeby nie pomagać w uzależnieniu?

- Nie należy zapominać, że uzależnienie jest chorobą przewlekłą i aby pomóc w wyzdrowieniu, trzeba koniecznie zaakceptować ten fakt i przestać się wstydić, bo to nie hańba dla rodziny. Jest to bowiem jedna z chorób i nie można oczekiwać natychmiastowego wyleczenia, tak jak w każdej innej przewlekłej chorobie, ponieważ okres leczenia i rekonwalescencji jest długi, a nawroty choroby są możliwe.

- Należy pamiętać, że każdej uzależnionej osobie bardzo potrzebne jest otrzymywanie miłości, wsparcia i zrozumienia podczas podejmowanych prób czy zmiany dotychczasowych zachowań. Nie należy traktować uzależnionych osób jak niegrzecznych dzieci, bo przecież nie postępuje się tak, kiedy ktoś cierpi na jakąkolwiek inną chorobę.

- *Używanie szantażu w formie „gdybyś mnie naprawdę kochał, to byś przestał pić, grać itp.” niczego nie zmienia, a jedynie zwiększa poczucie winy; nie mówi się przecież „gdybyś mnie kochał, nie przeziębilibyś się”. Również wygłaszanie “kazań” czy robienie wykładów nie ma większego sensu, dlatego, że większość osób cierpiących prawdopodobnie wie już to wszystko, o czym chcemy im powiedzieć; można natomiast sprowokować ich do używania dalszych kłamstw i wymusić obietnice, których nie zdołają dotrzymać.*
- *Nie należy przyjmować obietnic, o których wiadomo, że w danym momencie nie będą możliwe do spełnienia bo pozwalając się okłamywać i udając, że wierzy się obietnicom, można doprowadzić do tego, że osoba uzależniona dojdzie do przekonania, że potrafi wszystkich wokół przechytrzyć i będzie coraz bardziej manipulowała otoczeniem.*
- *Wypowiadanie gróźb, których nie można spełnić, pozwala osobie uzależnionej sądzić, że nie traktuje się poważnie swoich własnych słów. Nie powinno się też nic robić za uzależnionego, co sam mógłby zrobić. Natomiast usuwanie problemów, chronienie uzależnionego przed ponoszeniem konsekwencji jego własnych, nieodpowiedzialnych zachowań (np. nieobecności w pracy lub zaciągania długów) zmniejsza szansę na to, aby zauważył on, do czego doprowadziło dotychczasowe postępowanie i aby zechciał zmienić to postępowanie. W tych wszystkich działaniach pomocne jest wsparcie zarówno ze strony grup samopomocowych, jak i profesjonalistów.*

To tylko niektóre wskazówki, jakie można było usłyszeć w trakcie dwugodzinnego spotkania z zainteresowanymi i zatroskanymi rodzicami. Była to dla mnie - i myślę, że dla wielu z nas - pouczająca lekcja życia.

Radek

GRUPY PARAFIALNE DZIAŁAJĄCE W NASZEJ MISJI

CHÓR PARAFIALNY - Czwartek, godz. 19.45

KOŁO KOBIET KATOLICKICH - Wtorek, godz. 10.30

ŻYWY RÓŻANIEC - 1. środa miesiąca, godz. 19.00

KOŁO PRZYJACIÓŁ RADIA MARYJA - 2. środa miesiąca, godz. 19.00

RUCH RODZIN SZENSZTACKICH - 3. środa miesiąca, godz. 19.00

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO - 4. środa miesiąca, godz. 19.00

KRĄG BIBLIJNY - Czwartek, godz. 17.00

RUCH RODZIN NAZARETAŃSKICH - Czwartek, godz. 19.45

GRUPA MŁODZIEŻOWA (13-18 lat)- Piątek, godz. 18.00

DUSZPASTERSTWO AKADEMICKIE „PORT” - Piątek, godz. 19.45

MODLITEWNA GRUPA WSPARCIA „WIECZERNIK” - Sobota, godz. 16.00

GRUPA MODLITEWNA „ŹRÓDŁO ŻYCIA” - Niedziela, godz. 19.30

DOMOWY KOŚCIÓŁ - WSPÓLNOTA DLA MAŁŻEŃSTW I RODZIN

Kontakt z księdzem Robertem 040/71663813

SYLWETKA ORGANISTY W NASZEJ MISJI

Milo nam poinformować, że Kuria Arcybiskupia w Hamburgu zgodziła się na zatrudnienie w naszej Misji osoby odpowiedzialnej za muzykę kościelną. Od lipca 2016 r. na etacie organisty został zatrudniony p. Jarosław Kocik.

Pan Jarosław urodził się 4.11.1990 r. w Płocku. W 2010 r. ukończył z wyróżnieniem Salezjańską Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną II stopnia w Lutomierniku. W 2014 r. ukończył studia licencjackie na kierunku Muzyka Kościelna, a w 2016 studia magisterskie na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, w klasie organów dra hab. Jarosława Wróblewskiego i dra hab. Bartosza Jakubczaka. W roku akademickim 2015/16 był także studentem w klasie organów prof. Franza Danksagmüllera w Musikhochschule w Lubece (w ramach programu Erasmus+).

Brał czynny udział w wielu kursach mistrzowskich, prowadzonych m.in. przez Ludgera Lohmanna (Stuttgart), Martina Schmedinga (Freiburg), Hansa Fagiusa (Kopenhaga), Gerharda Gnanna (Moguncja), Guy Boveta (Bazylea), Wolfganga Zerera (Hamburg).

Jest laureatem wielu nagród konkursowych, m.in. wyróżnienia na II Spotkaniach Organowych Regionu Łódzkiego (2007); II nagrody na VI Białostockim Konkursie Młodych Organistów (2008); I nagrody na III Ogólnopolskim Konkursie Organowym im. Franciszka Karpińskiego w Białymstoku (2012); III nagrody na Ogólnopolskim Bachowskim Konkursie Organowym w Krakowie (2015); wyróżnienia na V Akademickim Konkursie Organów "Romuald Sroczyński in memoriam" w Poznaniu (2016). Ponadto jest półfinalistą Międzynarodowego Konkursu Organowego im. Mikalajusa Konstantinasa Čiurlionisa w Wilnie (2015).

Koncertuje w ramach międzynarodowych festiwali jako solista i kameralista m.in. w Polsce, Niemczech, na Litwie, w Czechach i we Włoszech. We Włoszech miał również zaszczyt współtworzyć oprawę muzyczną Mszy św. pod przewodnictwem papieża Benedykta XVI (Castel Gandolfo 2009).

W latach 2014–2016 otrzymał Stypendium Miasta Stołecznego Warszawy im. Jana Pawła II za wybitne osiągnięcia artystyczne

i zaangażowanie w szczytne cele.

W latach 2010-2015 pełnił funkcję organisty w parafii św. Łucji w Warszawie. Od 1 lipca 2016 r. jest organistą w Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu. W ramach swojej pracy prowadzi również chór parafialny..

Praca organisty jest służbą w Kościele. Jest to służba Bogu i ludziom. Życzymy Panu Organście wielu sił i satysfakcji z pracy w naszej Misji.

NOWY BISKUP POMOCNICZY W HAMBURGU

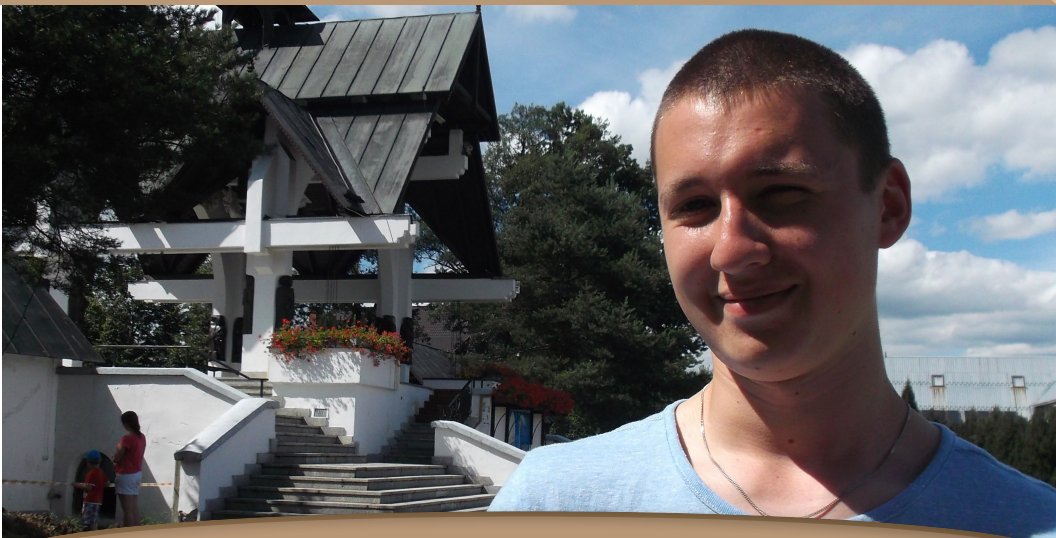
Papież Franciszek mianował nowego biskupa pomocniczego archidiecezji hamburskiej. Został nim ks. prał. Horst Eberlein - proboszcz parafii św. Anny w Schwerin.

Ks. Biskup urodził się 25.10.1950 r. w Walsleben. Święcenia kapłańskie przyjął 16.04.1977 r. w Waren. Następnie pracował jako wikariusz w Wittenburgu i Neubrandenburg. Pełnił funkcję proboszcza w kościołach we Friedland, Hagenow i Rostocku. Od 2009 roku był proboszczem

w parafii św. Anny w Schwerin. Dnia 9.02.2017 roku papież Franciszek mianował ks. prał. Horsta Eberlein biskupem pomocniczym archidiecezji hamburskiej ze stolicą tytularną Tisedi. Święcenia biskupie otrzymał w sobotę 25 marca br. w Katedrze Mariackiej w Hamburgu.

ERZBISTUM
HAMBURG

KLERYK Z NASZEJ MISJI W PELPLINIE

Marek Grochocki, pochodzący z naszej Misji, 27 września 2016 r. rozpoczął nowy rok formacyjny jako alumn Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Pelplińskiej.

Marek urodził się 1997 r. w Niemczech, w niezbyt dużej miejscowości pod Hamburgiem, gdzie się również wychował i uczęszczał do szkoły. Od dziecka aktywnie uczestniczył w życiu Polskiej Misji Katolickiej w Hamburgu, m. in. jako ministrant i lektor.

Dwa lata przed zbliżającą się maturą usłyszał w swoim sercu głos, by pójść za Chrystusem, początkowo słaby, lecz z czasem coraz bardziej wyraźny. Mimo wątpliwości postanowił dać szansę usłyszananemu wezwaniu do Służby Bożej i w marcu 2016 r. pojechał do Pelplina na weekendowe spotkanie powołaniowe pod hasłem „Zostań klerykiem na 3 dni”, gdzie mógł przyrzeć się z bliska i uczestniczyć w normalnym życiu

kleryka. Spotkanie to szczególnie zaważyło na jego decyzji odpowiedzi na głos Jezusa, i tak dnia 27 września 2016 r. rozpoczął nowy rok formacyjny jako alumn Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Pelplińskiej.

Jest to dopiero początek drogi powołania, która wydaje się jeszcze długa i trudna, jak mówi sam Marek - *Ufam jednak, że Pan Bóg doprowadzi mnie do jej celu, do święceń kapłańskich, bym mógł służyć Mu oraz drugiemu człowiekowi.*

Więcej informacji o Pelplińskim Seminarium na stronie: seminariumpelplin.pl

NAWIGACJA LITURGICZNA

GPS moja postawa to ważna sprawa

4. część

POSTAWY I GESTY W LITURGII

Postawy i gesty w liturgii mają swoją symbolikę. Samo ciało ludzkie ma swoją wymowę w liturgii.

ZNAK POKOJU

Znak pokoju to zewnętrzny wyraz zgody z bliźnim.

Wodnowionej liturgii, w celebracji Eucharystii pocałunek pokoju zastępuje znak pokoju. Wybór formy tego znaku Stolica Apostolska pozostawiła terytorialnej władzy kościelnej. W Polsce Episkopat wybrał jako znak pokoju ukłon w kierunku najbliższych osób, nie wypowiadając przy tym żadnych słów, jednak w poszczególnych diecezjach ordynariusz może zalecić inną jego formę.

Znak pokoju przekazuje się przed śpiewem Baranku Bożego (Agnus Dei) po wezwaniu kapłana lub diakona: *“przekażcie sobie znak*

pokoju” (“offerte vobis pacem”). Kapłan może przekazać znak pokoju usługującym, jednak winien zasadniczo pozostać w obrębie prezbiterium, ażeby nie zakłócać celebracji liturgicznej. Celebrujący Eucharystię biskup najpierw przekazuje znak pokoju stojącym najbliższym koncelebransom, a dopiero później asystującym mu diakonom (OWMR 239). Zasadniczo można przekazać pokój za pomocą podania ręki i wypowiedzenia słów: *“Pokój Pański niech zawsze będzie z Tobą”* lub, w formie skróconej; *“Pokój z Tobą”*. Odpowiedź na te słowa brzmi: Amen (OWMR 154). *“Wypada jednak, aby każdy przekazywał z umiarem znak pokoju tylko osobom najbliższym stojącym”* (OWMR 82).

Niegdyś jednak znak pokoju występował tuż przed ofiarowaniem darów na ołtarzu. W Piśmie Świętym czytamy bowiem: *“Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw*

tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim. Potem przyjdź i dar swój ofiaruj" (Mt 5,23-24). Jednak już w V w. utrwał się zwyczaj przekazywania sobie znaku pokoju (wtedy jeszcze przez pocałunek) przed spożyciem Komunii św. Papież Grzegorz Wielki, przenosząc modlitwę Ojciec nasz po wielkiej doksologii ("Przez Chrystusa...") ugruntował znaczenie znaku pokoju, jako przygotowania do Komunii. Wstęp do mszału Pawła VI (czyli stosowanego dziś) mówi: wierni "wyrażają wzajemnie miłość, zanim będą uczestniczyć w jednym chlebie" (nr 56), a Nowe OWMR pisze: "wierni okazują sobie trwającą w Kościele komunie i miłość, zanim przyjmą Najświętszy Sakrament" (OWMR 82).

Znak pokoju to nie tylko pogodzenie się czy jakaś zewnętrzna forma serdeczności. Przekazujemy sobie pokój Chrystusowy, który jest prawdziwym Bożym darem; pokój jakiego nie potrafimy zbudować sami - "nie tak jak daje świat" (por. J 14,27)

ZNAK KRZYŻA

Znak krzyża jest najczęściej wykonywanym gestem przez katolików. Symbolizuje on krzyż, na którym umarł Chrystus. Dla Żydów był on hańbą, dla Greków i Rzymian głupstwem, dla Chrześcijan zaś oznaczał zbawienie. Znak krzyża jest wyznaniem wiary w Boga Trójjedynego - Ojca, Syna i Ducha Świętego. Wykonując znak krzyża na samych sobie, niejako sami wyrażamy gotowość na ukrzyżowanie siebie.

Wyróżniamy dwa rodzaje znaków krzyża: duży i mały. W czasie Mszy św. duży znak krzyża wykonujemy:

- Na rozpoczęcie Eucharystii na słowa: "W imię +Ojca i Syna i Ducha Świętego..." (czyni go także celebrans).
- Na pokropienie wodą święconą, zastępujące akt pokuty (aspersja).
- W czasie błogosławieństwa końcowego: "Niech Was błogosławi Bóg wszechmogący: +Ojciec i Syn i Duch Święty".

Kapłan wykonuje znak krzyża nad ludem w czasie błogosławieństwa końcowego. Biskup błogosławi lud czyniąc trzykrotnie znak krzyża nad ludem (OWMR 167). Ponadto duży znak krzyża na sobie wykonuje celebrans i koncelebrans w Kanonie Rzymskim (1 modlitwa eucharystyczna) na słowa: "abyśmy przyjmując z tego ołtarza Najświętsze Ciało i Krew Chrystusa, otrzymali obfite + błogosławieństwo i łaskę".

Mały znak krzyża wykonujemy przed Ewangelią, znacząc kciukiem małe znaki krzyża na na czole, ustach i piersi w czasie słów, wypowiedzianych przed diakona lub prezbitera: "Słowa Ewangelii według świętego ..." +.

Znak krzyża wykonują rodzice na czolach dzieci błogosławiąc je, możemy go czynić na bochenku chleba, który zamierzamy przekroić, przechodząc obok kościoła, jako prosty akt strzelisty... Jednym słowem: zawsze, dając świadectwo wierze, która przenika nasze życie.

CO SIĘ U NAS DZIAŁO?

ZBIÓRKA SŁODYCZY DLA DZIECI Z DOMÓW DZIECKA

Tradycyjnie już, jak co roku, nie zapomniano w naszej Misji o dzieciach z Domów Dziecka, organizując dla nich w okresie świąt Bożego Narodzenia zbiórkę słodyczy i środków higieniczno-kosmetycznych. A wszystko to po to, aby na dziecięcych twarzach zagościł uśmiech, a w ich sercach radość.

Część zebranych darów, wraz z serdecznymi życzeniami Bożonarodzeniowymi, przekazano do Domów Rodzinnych w Lublinie. Kolejny transport słodyczy dostarczony został do Domu Dziecka we Włocławku i do Domu Samotnej Matki w Ełku.

Pragniemy jednocześnie tą drogą podziękować naszym Parafianom - wszystkim rodzicom i dzieciom, którzy przyczynili się do tej pięknej akcji dzielenia się z innymi - za okazane wsparcie i życzliwość. Bóg zapłać!

ZBIÓRKA ODZIEŻY DLA BEZDOMNYCH

Serdecznie dziękujemy naszym Drogim Parafianom w dzielnicy HH-Rahlstedt za natychmiastowy odzew na prośbę o zbiórkę odzieży dla bezdomnych. Apel taki wystosowaliśmy do Parafian w niedzielę 4 grudnia br., a już w poniedziałek salka parafialna zappełniła się darami.

Za ten „dar serca” składamy w imieniu obdarowanych - bezdomnych Polaków przebywających w Hamburgu - serdeczne Bóg zapłać!

KONKURS PLASTYCZNY

W Szkole Sobotniej został rozstrzygnięty konkurs „Na najładniejszą ozdobę choinkową”, a laureatów poznaliśmy

w sobotę 17.12.16 r. podczas mszy św. szkolnej o godz. 12.00 i o godz. 16.00.

Pomysłowość dzieci z naszej szkoły przeszła wszelkie oczekiwania. Wśród wszystkich zgłoszonych prac odnaleźć można było przeróżne prace. Dzieci pomyślały o wszystkim, bowiem materiały użyte do stworzenia tych cudów pochodzą z różnych obszarów: zaczynając od słomek, czy gałązek, kończąc na chusteczkach higienicznych i patyczkach po lodach. Należą się ogromne gratulacje dla wszystkich dzieci za ich zaangażowanie, pomysłowość oraz staranne wykonanie wszystkich przepięknych ozdób.

GOŚCILIŚMY MŁODZIEŻ Z LUZINA

W dniach 20-22.01.2017 r. gościliśmy w naszej Misji 25-osobowy młodzieżowy zespół teatralny „Sant Lawrence” z Luzina pod kierownictwem p. Izabeli Wolska-Zimny. W sobotę młodzież przedstawiła Misterium Bożonarodzeniowe przeplatane śpiewem kolęd i pastorałek w Szkole Sobotniej i na mszy św. wieczornej w kościele św. Eryka. Natomiast w niedzielę goście z Luzina włączyli się aktywnie w przygotowanie oprawy muzycznej liturgii niedzielnej i przedstawił swą sztukę na mszach św. o g. 11.00, 12.30 i 18.30.

Dziękujemy naszym Czcigodnym Parafianom za okazaną pomoc w przenocowaniu naszych gości. Bez ich udziału takie przedsięwzięcie byłoby niemożliwe. Bóg zapłać!

WYSTĘP KABARETOWY ANDRZEJA GRABOWSKIEGO

W niedzielę 29.01.2017 r. wystąpił w naszej Misji pan Andrzej Grabowski, znany i lubiany aktor filmowy, teatralny i telewizyjny, obdarzony wielkim talentem komediowym. Spośród zagranych wielu ról aktorskich, największą popularność przyniosła mu rola Ferdka w polskim filmie „Świat według Kiepskich”. Ciekawy i udany występ artysty zgromadził na dużej sali parafialnej sporą liczbę słuchaczy, którzy bawili się świetnie przez dwie godziny. Przy wyjściu można było zakupić płytę pana Grabowskiego oraz uzyskać jego autograf i zrobić z aktorem zdjęcie.

MUZYCZNA UCZTA DUCHOWA

W dniach 4-5.03.17 r. gościliśmy w naszej Misji artystów ze Lwowa i Łucka z Ukrainy. Przybyła do nas pani Anna Rajewa, to studentka Akademii Muzycznej we Lwowie. Przy akompaniamencie prof. Waldemara Stepuka wykonała w czasie mszy św. utwory takie jak m.in. Ave Maria, Panis Angelicus, Pie Jesu. To była wspaniała uczta duchowa i kulturalna, ubogacająca I Niedzielę Wielkiego Postu.

OPOWIEŚĆ WIELKANOCNA

- *Jaki śliczny baranek!* – zawołała mama, gdy zobaczyła dzieło Haneczki Mały baranek z modeliny był naprawdę ładny. Miał rogi zakręcone jak rogaliki i uśmiechnięty pyszczek.
- *Położymy go w koszyku, na samym wierzchu, żeby się nie pogniótł* - obiecał tato.
- Po chwili cała rodzina Haneczki wędrowała do babci, aby spędzić z nią święta Wielkanocne.
- *Prześcianicie się tak rozpychać!* – usłyszał nagle baranek. To wielkanocna babka rozpieła się w koszyku, jak jakaś królowa. – *Beze mnie przecież nie ma świąt* – pyszniła się. – *zajmują najważniejsze miejsce na wielkanocnym stole.*
- *Nieprawda!* – oburzyły się lukrowane mazurki. *To my jesteśmy najśodsze, najpyszniejsze i najśliczniej udekorowane! Palce lizać! I wszystkie dzieci nas lubią. Nawet babcia Haneczki powtarza co roku przy pieczeniu ciasta: „Co to za święta bez mazurków?!”*
- *A my? A o nas nikt nie wspomina?* – przypomniwały o sobie wielkanocne jajka. – *To my jesteśmy najważniejsze na świątecznym stole i w koszyku, który zanoszą do poświęcenia. To nas tak pięknie się zdobi i przedstawia na świątecznych kartkach.*
- *I nas też! I nas też!* – zapiszczały żółte kurczaki z waty.
- Baranek nie lubił awantur. Cichutko przycupnął w kąciaku, ale właśnie wtedy różowa świnka z cukru zaczęła energicznie przepychać się do przodu i..... traaaaach! – baranek wypadł z koszyka na ziemię. Niestety, nikt tego nie zauważył. Zajęta rozmowa rodzinna Haneczki pomaszzerowała dalej. Baranek spadł na miękką wiosenną trawkę, która życzliwie uchroniła o od potłuczenia.
- *Będę ci pachnieć najpiękniej jak potrafię* – mrugnęła oczkiem stokrotka prostując płatki.
- Po chwili baranek zauważył jakąś inną rodzinę. Mama z tatą szli obok siebie, ale nie razem – to było widać. Kłócili się. A przed nimi dreptał ich mały synek.
- *Panie Boże* – pomyślał baranek – *tak chciałbym im pomóc!*
- *Jaki śliczny baranek!* - Usłyszał nad głową i poczuł, że mała rączka podnosi go w górę.
- *Rzeczywiście, bardzo ładny* – powiedziała mama ciszej.
- *Czy mogę go zatrzymać?* – zapytał małe białalnie. – *Proszę!!!*

- *No...* zawahał się tata.

- *Pani w przedszkolu mówiła, że w samym środku świątecznego stołu trzeba postawić baranka, bo on jest ważniejszy od pisanek i czekoladowych zajaczków, że on jest NAJWAŻNIEJSZY, bo przynosi pokój i miłość. Więc jak ja, jak my – poprawił się – postawimy go na środku stołu, to on może..., to on na pewno...* – w oczach chłopca stanęły łzy.

W nocy mama z tatą długo rozmawiali ze sobą cicho, cichuteńko. Rano, gdy chłopczyk obudził się, zobaczył ich radosne twarze i śliczny wielkanocny stół. Na środku, tuż obok wazonika z baziami stał modelinowy baranek i uśmiechał się na dzień dobry.

NARCIARSKIE SZALEŃSTWO W ALPACH

Choć wakacje wielu osobom kojarzą się z sezonem letnim, również zimą warto korzystać z okazji i wybrać się na wypoczynek – szczególnie jego aktywne formy. Wypoczywamy na różne sposoby, ale na szczęście Europa to kontynent o wielu obliczach.

Tradycyjną, zimową formą spędzania czasu są wyjazdy na narty, a dla niektórych amatorów mocnych wrażeń także i snowbord. Podstawowym kierunkiem zimowych wypraw wydają się Alpy, najwyższe góry na kontynencie. Gwarantują nie tylko najdłuższe trasy zjazdowe i profesjonalną infrastrukturę na stokach, ale również wyjątkową kuchnię regionalną, okazję do poznania lokalnej kultury, kontakt z narciarzami z całego świata.

Ztakiej formy wypoczynku skorzystała także i młodzież z naszej Misji, można powiedzieć, że już wykształciła

się pewna niepisana tradycja związana z naszymi wyjazdami zimowymi w kierunku austriackich Alp. Na siedmiodniowy wypoczynek wyjechaliśmy w niedzielę 12 marca 2017 roku. Grupie młodzieży towarzyszyli opiekunowie: ks. Tomasz, ks. Rafał, a także p. Henryk oraz siostra Katarzyna, którą w tym roku w kuchennych „wojazzach” wspomagała mama ks. Rafała.

Po całodziennej podróży dotarliśmy do pensjonatu „Oberlechner” w Zell am Ziller. Dolina Zillertal to ogromna rodzina czterech regionów narciarskich, należąca do austriackiego Tyrolu. Urokliwa miejscowość Zell am Ziller tworzy słynny ośrodek narciarski Zillertal Arena. Ze względu na położenie na wysokości 580 m n.p.m. i specyfikę terenu narciarskiego Zell am Ziller, zwana zwięźle Zell, cieszy się niezmiernie dużą popularnością wśród narciarzy z całej Europy. Ponad 160 km tras, głównie średnio-trudnych, oraz 50 wyciągów wywożących

narciarzy do wysokości 2500 m n.p.m. zaspokoją najbardziej wybrednych narciarzy.

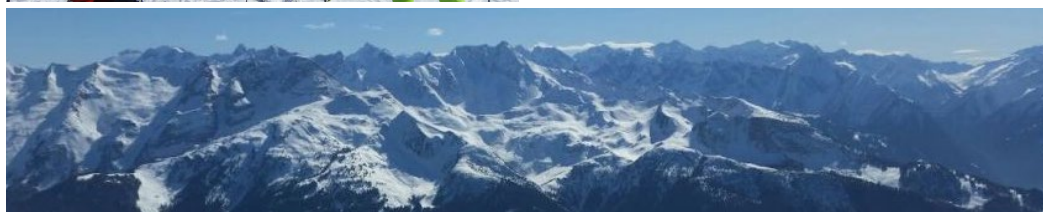
Na poniedziałkowy poranek każdy oczekiwał z niecierpliwością, aby czym prędzej udać się do wypożyczalni sprzętu i rozpocząć zimowe szaleństwo na stokach. Niektórzy z naszych uczestników po raz pierwszy w swoim życiu założyli narty na nogi, ale pod cierpliwym i czujnym okiem naszych opiekunów po paru zjazdach naznaczonych upadkami, mogli samodzielnie korzystać z frajdy szusowania po stokach – początkowo tych niebieskich.

Każdy dzień rozpoczynaliśmy z Panem Bogiem, gromadząc się na Mszy świętej, prosząc przede wszystkim Dobrego Boga o bezpieczny wypoczynek, a także dobrą pogodę. Po obfitym śniadaniu ruszaliśmy na stoki, aby jak najprędzej korzystać z jeszcze nierozjeżdżonych tras narciarskich. Jedni woleli rozgrzewać się na początku w niższych partiach gór, inni od razu udawali się w kierunku szczytu Gerlos.

Po powrocie ze stoków w pensjonacie czekała na nas pyszna i smaczna obiado-kolacja przygotowana przez s. Katarzynę i mamę ks. Rafała. Natomiast wieczory w zależności od dnia spędzaliśmy na wypoczynku przy dobrym filmie, relaksowaniu się w miejscowym Aquaparku oraz zjeździe na 7 km torze saneczkowym, gdzie nie lada wyczynem było nie spaść ze sanek.

Wsobotni wieczór wróciliśmy do Hamburga, cali, zdrowi, zmęczeni aktywnym wypoczynkiem oraz opaleni alpejskim słońcem, którego w tym roku nie brakowało. Wszystkim uczestnikom dziękujemy za wspaniały udział a opiekunom za pomoc w zorganizowaniu wyjazdu i jego bezpieczny przebieg. Bóg zapłać! I oczywiście do zobaczenia za rok!

Ks. Tomek

KOŚCIÓŁ DOMOWY W ALPACH

W pierwszym tygodniu hamburskich wczesnowiosennych ferii 34-osobowa grupa członków z dwóch kręgów Domowego Kościoła wraz z Ks. Robertem wybrała się do Austrii na rodzinny urlop połączony z aktywnym wypoczynkiem narciarskim.

Celem naszej podróży stał się najwyższy położony tyrolski lodowiec. Pitzaler Gletscher gwarantuje doskonałe warunki śnieżne dla narciarzy i snowboardzistów nie tylko w sezonie zimowym, co właśnie wpłynęło na naszą decyzję o przyjeździe w ten region Alp początkiem marca.

Do miejscowości zakwaterowania w Plangeross zjeżdżaliśmy się samochodami przez całą sobotę i każdy z nas z niecierpliwością wyczekiwał następnego poranka, aby rozpocząć tegoroczną przygodę z nartami. Zimowa aura obfitująca w świeży śnieg i słoneczna pogoda zachęcały do rychłego wyjścia na białe

stoki. Jako że region lodowca i przyległego ośrodka narciarskiego Rifflesse prezentuje przemyślaną i profesjonalnie przygotowaną ofertę czterdziestu kilometrów atrakcyjnych tras narciarskich o wszystkich poziomach zaawansowania. Kompleks narciarski wyróżniają wspaniałe przestronne trasy zjazdowe leżące na lodowcu lub szlaki wiodące przez las. Dodatkowym atutem była duża różnorodność sieci nowoczesnych wyciągów oraz brak tłumów na trasach. Nasi najmłodszy milusińscy mogli liczyć na szereg atrakcji na terenie lodowcowej Skiareny.

Na trasach zjazdowych spotykaliśmy ekipy różnych narodowości, ale nasza polska z Hamburga stanowiła bez wątpienia największą i najbardziej zróżnicowaną wiekowo. Najmłodszy uczestnicy liczyli sobie niespełna 4 miesiące.

Jak na rasowych narciarzy przystało, większość dnia spędzaliśmy szusując po śnieżnych stokach. Wysiętek rekompensowała

nam wszechobecna malownicza sceneria pasm górskich oraz ciepła czekolada w restauracji na wysokości (3440 m n.p.m.).

Wspólna jazda i nauka narciarstwa sprzyjały integracji grupy. Czas na stoku nie był końcem codziennych wrażeń. Ukoronowaniem dnia było spotkanie na kolejnym szczycie – tym razem o wymiarze duchowym. Eucharystia sprawowana przez naszego duszpasterza dodawała nam sił i potrzebnych łask, by zmierzyć się z wyzwaniami kolejnego dnia. Po Mszy św. następne wieczorne godziny mijały nam na wspólnych rozmowach przy grach i zabawach oraz wspólnych posiłkach.

Jednego wieczoru ks. Robert zajął się wszystkimi dziećmi, aby rodzice mogli przeprowadzić „Dialog Małżeński” – jedno ze zobowiązań Ruchu Domowego Kościoła.

Wkońcu dotarliśmy razem do mety – nadszedł czas powrotu do domu. Pełni niecodziennych doznań, bogaci w nowe doświadczenie i umiejętności, z bagażem kilometrów przejechanych na własnych nogach tras, wreszcie szczęśliwi i dumni byliśmy gotowi na powrót do Hamburga, by snuć marzenia o kolejnym wyjeździe na narty.

Anna Steciuk

PIELGRZYMKI PARAFIALNE

Podajemy terminy pielgrzymek i wycieczko-pielgrzymek, jakie zaplanowaliśmy w roku 2017.

- Parafialna pielgrzymka samolotowa do Fatimy
Termin: 19-27.06.2017 r. (9 dni),
- Wyjazd wakacyjny dla dzieci w wieku 8-13 lat do Poznania, Biskupina, Gniezna i okolic.
Termin: 21-31.07.2017 r. (11 dni),
- Piesza pielgrzymka ze Świecia na Jasną Górę pod opieką duszpasterską ks. Roberta.
Termin: 3-14.08.2017 r.
- Parafialna pielgrzymka autokarowa do Hiszpanii, Portugalii, Francji - pielgrzymka do Lourdes i Fatimy (100-lecie objawień)
Termin: 21.09. - 2.10.2017 r. (12 dni),
- Wyjazd samolotowy do Tajlandii, Kambodży, Malezji, Singapuru.
Termin: 12-26.11.2017 r. (15 dni).

KLERYK Z NASZEJ MISJI W HAMBURSKIM SEMINARIUM

Nazywam się Tomasz Kruszewski, urodziłem się 15.01.1994 roku w Reinbeku pod Hamburgiem. Moje wychowanie religijne zaczęło się w domu rodziców w Niemczech jak i u dziadków w Polsce. Przeciętny i tradycyjny polski katolicyzm wywarł na mnie duży wpływ, któremu dzisiaj wiele zawdzięczam, ale był jakby tylko punktem startowym i pierwszą stacją w mojej więzi z Bogiem i Jego Kościołem.

Poznawszy pewnego nauczyciela religii w mojej szkole w piątej klasie zaciągnął mnie na lekcje gitary w jego wspólnocie protestanckiej. Mając wtedy może 12 lat zacząłem się angażować w tą wspólnotę. Byłem coraz bardziej przekonany o protestantyzmie, choć nigdy nie przestałem chodzić w niedziele do Kościoła katolickiego. Narastało moje przekonanie o tym, aż do katechez, które się odbywały w ramach przygotowania do Bierzmowania w Polskiej Misji Katolickiej. Przyjechali różni

księża z Polski i byłem pod ich ogromnym wrażeniem. Za wskazaniem jednego z nich, zacząłem czytać także czasopismo „Miłujcie się”. Bierzmowanie było moim punktem zwrotnym do Kościoła katolickiego.

W czasie matury (a dokładnie jeden dzień po moim egzaminie pisemnym) pojechałem do Szwajcarii do klasztoru, w którym w kompletnej ciszy zapadła decyzja przed Bogiem i własnym sumieniem, że chcę iść drogą kapłaństwa. Wstąpiłem do Seminarium Archidiecezji Hamburgskiej w 2014 roku. Zostałem wysłany na studia teologiczno-filozoficzne na Philosophisch-Theologische Hochschule Sankt Georgen we Frankfurcie nad Menem. W czasie studiów musimy zaliczyć trzeci rok poza krajem i dlatego od października 2016 roku studiuję w Krakowie. Po tym roku wrócę znowu do Frankfurtu, gdzie ukończę moje studia prawdopodobnie w 2019 roku, a jak Bóg pozwoli to święcenia kapłańskie otrzymam w 2020 lub 2021 roku.

Rocznica objawień Matki Bożej w Fatimie

1917 2017

JUBILEUSZ 100-ROZCZNICY OBJAWIEŃ MARYJNYCH W FATIMIE

Objawienia w portugalskiej miejscowości Fatima rozpoczęły się 13 maja 1917 r. Trójce małych pasterzy przez pięć kolejnych miesięcy - zawsze w dniu 13. - ukazywała się Maryja, za ich pośrednictwem prosząc ludzkość o nawrócenie i pokutę oraz przekazując im trzy "tajemnice fatimskie".

W2017 r. obchodzimy 100. rocznicę objawień maryjnych w Fatimie. Jubileuszowy rok będzie obfitował w liczne wydarzenia religijne, kulturalne i naukowe. Większość z nich będzie miała miejsce na terenie tego portugalskiego sanktuarium. Głównym wydarzeniem jubileuszowego roku będzie w Fatimie wizyta papieża Franciszka. Pielgrzymka papieska rozpocznie się późnym popołudniem 12 maja, a zakończy w następnym dniu po obiedzie. W Fatimie Franciszek weźmie udział w nocnym czuwaniu w kapliczce objawień, zaś nazajutrz poprowadzi mszę św. przy głównym

ołtarzu usytuowanym przed bazyliką. Franciszek będzie czwartym papieżem, który odwiedzi fatimskie sanktuarium.

Kalendarz wydarzeń duszpasterskich zaplanowany w naszej Misji z okazji 100. rocznicy objawień fatimskich.

- a) W ramach przygotowań do tego jubileuszu trwa Wielka Nowenna Fatimska, zapoczątkowana 13 maja 2009 r. Zapraszamy każdego 13. dnia miesiąca na mszę św. połączoną z "procesją światła". Trwająca dziewięć lat nowenna zakończy się 13 maja 2017 r.
- b) Zachęcamy do wzięcia udziału w nabożeństwie pierwszych sobót miesiąca i do świadomego poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi. Zapraszamy w każdą 1. sobotę miesiąca do kościoła św. Eryka (HH-Rothenburgsort): godz. 18.00 - msza św. i czuwanie modlitewne do godz. 20.00.
- c) Parafialna pielgrzymka do Fatimy i innych sanktuariów maryjnych w Europie.
- e) Parafialna pielgrzymka do Fatimy, Lourdes, Santiago de Compostela, Montserrat i Ars.

MSZE ŚWIĘTE W POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ W HAMBURGU

KOŚCIÓŁ ŚWIĘTEGO JÓZEFA

Grosse Freiheit 41, 22767 HAMBURG - ALTONA

NIEDZIELA

8.00
9.30
11.00 SUMA PARAFIALNA
15.00 DLA DZIECI
18.30

W CIĄGU TYGODNIA

Poniedziałek 19.00
Wtorek 10.30
Środa 19.00
Czwartek 8.30 i 19.00
Piątek 8.30 i 19.00

MSZE ŚWIĘTE W INNYCH KOŚCIOŁACH W SOBOTY I NIEDZIELE

SOBOTA 12.00 i 16.00 Kaplica St. Ansgar-Schule, Bürgerweide 33
(tylko w roku szkolnym)

SOBOTA 18.00 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40

NIEDZIELA 12.30 HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche, Marckmannstr. 40

NIEDZIELA 16.30 HH-Rahlstedt, Mariä-Himmelfahrt-Kirche, Oldenfelder Str. 25

NIEDZIELA 20.00 HH-Langenhorn, Hl. Familie-Kirche, Tannenweg 24a

4. NIEDZIELA MIESIĄCA 16.30 HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche,
Edith-Stein-Platz 1

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

15 minut przed każdą Mszą świętą i w jej czasie oraz w Pierwszy Piątek miesiąca od godziny 18.00

ADORACJA NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU

Czwartek i piątek - od 18.00 do 19.00

NABOŻEŃSTWA

DO ŚW. JÓZEFA:

- Wtorek - po Mszy św. o godz. 10.30

DO MB NIEUSTAJĄCEJ POMOCY:

- Środa - godz. 18.45

DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO:

- Piątek - godz. 18.45

1. CZWARTEK MIESIĄCA - godz. 18.45

- O powołania kapłańskie i zakonne

1. PIĄTEK MIESIĄCA - godz. 18.45

- do Najświętszego Serca Pana Jezusa

1. SOBOTA MIESIĄCA:

- po Mszy świętej wieczornej - do
Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny

13-GO DNIA MIESIĄCA:

- (od maja do października) po Mszy świętej
wieczornej - Nabożeństwo fatimskie

ks. mgr lic. Rafał Wasielewski
tel. (+49) 40 / 76118211

MSZE ŚWIĘTE W DZIELNICACH HARBURG-NEUGRABEN

- HH-Harburg - Reeseberg 10, niedziela, g. 8.30 i wtorek g. 19.00

- HH-Neugraben - An der Falkenbek 10, niedziela, g. 12.30 i środa g. 19.00

INFORMACJE PARAFIALNE I KONTAKT

BIURO PARAFIALNE

Grosse Freiheit 41, 22767 HAMBURG - ALTONA

Tel. 040 31 00 40 fax: 040 18 01 64 53

email: biuro@pmk-hamburg.de

www.pmk-hamburg.de

facebook.com/polskamisjahamburg

Godziny otwarcia biura:

<i>Poniedziałek</i>	9.00 - 12.30
<i>Wtorek</i>	9.00 - 12.30 / 14.00 - 16.00
<i>Środa</i>	9.00 - 12.30
<i>Czwartek</i>	9.00 - 12.30 / 15.00 - 18.00
<i>Piątek</i>	9.00 - 12.00

BIBLIOTEKA PARAFIALNA:
II i IV Niedziela każdego miesiąca
10.30 - 12.30

Pomoc psychologiczno-socjalna:
Wtorek godz. 16.00 - 19.00

Poradnia rodzinna:
Poniedziałek godz. 17.00 - 19.00

Grupy Anonimowych Alkoholików:
015110444544
Punkt informacyjno-kontaktowy

DUSZPASTERSTWO POLSKIEJ MISJI KATOLICKIEJ

Grosse Freiheit 41, 22767 HAMBURG - ALTONA

PROBOSZCZ Ks. kan. dr Jacek BYSTRON	040 18 037 391
Ks. mgr Robert KIERBIC	040 71 663 813
Ks. dr Arkadiusz LIBERSKI	0 157 52 48 02 20
Ks. mgr Tomasz SZCZEŚNIAK	040 76 902 749
SIOSTRY WSPÓLNEJ PRACY	040 75 062 074

PARAFIALNA SZKOŁA SOBOTNIA

St. Ansgar Schule - Burgerweide 33

Religia - Język polski - Historia

dzieci od lat 5 do 14 lat

SOBOTA: godz. 9.30 - 12.30 lub godz. 13.30 - 16.30

TERMINARZ ZAJĘĆ SZKOŁY SOBOTNIEJ ZNAJDUJE SIĘ NA STRONIE INTERNETOWEJ

PUNKT KATECHETYCZNY - NAUKA RELIGII - PONIEDZIAŁEK

HH-Nettelnburg - Neu Allermöhe - St. Edith-Stein-Kirche, HH-Edith-Stein-Platz 1

- klasy 0-1	g. 16.30 - 17.00
- klasa 2	g. 17.00 - 17.30
- klasa 3	g. 17.30 - 18.15
- klasy 4-5	g. 16.30 - 17.15
- klasy 6-8	g. 17.15 - 18.00

DZIECI PRZEDSZKOLNE - od 3 do 5 lat niedziela godz. 15.00 - Msza święta

- kościół Św. Józefa Große Freiheit 41 - po Mszy świętej krótka katecheza dla dzieci

TRIDUUM PASCHALNE: KOŚCIÓŁ ŚW. JÓZEFA, GR. FREIHEIT 41, HH-ALTONA

WIELKI CZWARTEK	Msza Wieczery Pańskiej: godz. 20.30
WIELKI PIĄTEK	Liturgia Wielkiego Piątku: godz. 18.30
WIELKA SOBOTA	Liturgia Wigilii Paschalnej: godz. 18.00

DRUGA MOŻLIWOŚĆ PRZEŻYCIA TRIDUUM PASCHALNEGO: KOŚCIÓŁ ŚW. ERYKA, MARCKMANNSTR. 40 HH-ROTHENBURGSORT

WIELKI PIĄTEK	godz. 19.30 Liturgia Wielkiego Piątku
WIELKA SOBOTA	godz. 22.30 Liturgia Wigilii Paschalnej z procesją rezurekcyjną

POŚWIĘCENIE POTRAW W WIELKĄ SOBOTĘ:

10.00-14.00 (co pół godziny)

ST. JOSEPH-KIRCHE, HH-Altona, Gr. Freiheit 41

15.00, 15.30, 16.00, 16.30

ST. EDITH-STEIN-KIRCHE, HH-Neu Allermöhe, Edith-Stein-Platz 1

14.00, 14.30, 14.45

MARIÄ HIMMELFAHRT-KIRCHE, HH-Rahlstedt, Oldenfelder 25

10.30

ST. ERICH-KIRCHE, HH-Rothenburgsort, Marckmannstr. 40

PORZĄDEK MSZY ŚW. W ŚWIĘTA WIELKANOCNE

**Wielka
Sobota**

HH-Altona, St. Joseph-Kirche

18.00 – liturgia Wigilii Paschalnej

HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche

22.30 – liturgia Wigilii Paschalnej z procesją rezurekcyjną

**Niedziela
Wielkanoc**

6.00 – Rezurekcja

9.30 – Msza św.

11.00 – Msza św. *HH-Altona, St. Joseph-Kirche*

15.00 – Msza św.

18.30 – Msza św.

12.30 – HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche

16.30 – HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche

16.30 – HH-Rahlstedt, Mariä Himmelfahrt-Kirche

18.00 – HH-Mümmelmansberg, St. Stephanus-Kirche

20.00 – HH-Langenhorn, Heilige Familie-Kirche

**Poniedziałek
Wielkanocny**

8.00 – Msza św.

9.30 – Msza św. *HH-Altona, St. Joseph-Kirche*

11.00 – Msza św.

15.00 – Msza św.

18.30 – Msza św.

12.30 – HH-Rothenburgsort, St. Erich-Kirche

16.30 – HH-Neu Allermöhe, St. Edith-Stein-Kirche

16.30 – HH-Rahlstedt, Mariä Himmelfahrt-Kirche

20.00 – HH-Langenhorn, Heilige Familie-Kirche

